

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: نذیر دلسوز

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۵

کارایلان:

مقاومت کنونی حاصل قیام ۲۵ سال گذشته است

Arash Nikon با Mahmod Salehi

جمعه ۴ سپتمبر ۲۰۱۵، ساعت ۱۲:۴۵

مرکز خبر - فرات

کارایلان گفت: "مقاومتی که امروزه در شهرها جریان دارد حاصل قیام ۲۵ سال گذشته است. ۲۵ سال پیش در جزیر و نصیبین قیام ملت کرد آغاز شد و تاکنون مدام با راهکارهای عاری از سلاح ادامه یافت."

"مراد کارایلان" فرمانده قرارگاه مرکزی دفاع از خلق گفت: "مقاومتی که امروزه در شهرها جریان دارد حاصل قیام ۲۵ سال گذشته است. ۲۵ سال پیش در جزیر و نصیبین قیام ملت کرد آغاز شد و تاکنون مدام با راهکارهای عاری از سلاح ادامه یافت. اما وحشیگری پولیس آ.ک.پ ترکیه، ملت کرد را ناچار ساخت که در محلات با استفاده از سلاح از خود دفاع کنند."

کارایلان در مورد سیاست‌های جنگ‌طلبانه آ.ک.پ، مقاومت ملت کرد و مقاومت گریلاهای ه.پ.گ در شمال کردستان تحلیلاتی مهم به انجام رساند.

- پس از حملات دولت ترکیه و آ.ک.پ از ۲۴ جولای، در کل اوضاع کردستان و ترکیه تغییر کرد. در کردستان تلاش‌ها برای تأسیس خودمدریتی دموکراتیک و حملات ه.پ.گ افزایش یافت. این وضعیت را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

خلقمان در مقابل حملات اشغالگرانه مقاومت می‌کند، شهدائی تقدیم می‌نمایند. یاد و خاطره تمامی شهداء را گرامی می‌دارم.

بدون شک روند کنونی با حملات تمام عیار آ.ک.پ و دولت ترکیه که اردوخان سرکردگی آن را برعهده دارد از ۲۴ جولای آغاز شد. اما در حقیقت قبل از انتخابات ترکیه گفت "چیزی به نام روند صلح و مسأله کرد وجود ندارد" این روند در سایه رنج‌های زیاد رهبر آپو آغاز شد اما ترکیه آن را رد کرد. جنگ را آغاز کردند. در دهی یک رفیق ما را به شهادت رساندند. در ۳۰ جون هم به حملات هوائی دست زدند. در اورامار به نیروهای گریلای ما حمله کردند. اما ما به آنها پاسخ ندادیم و منتظر ماندیم. بزرگترین دشمنی آنها تحمیل انزوا بر رهبریمان است. انزوا به معنای جنگ است. با توجه به قانون ترکیه هر زندانی حق دیدار و ملاقات دارد. قریب ۶ ماه است اجازه نمی‌دهند با رهبر آپو دیداری انجام شود. این یعنی حمله و جنگ تمام عیار. وقتی حملات از ۲۴ جولای برای نابودی کامل ما آغاز شد، ما هم به آن حملات پاسخ دادیم. حملات هوائی ترکیه گسترده‌ترین حملات هوائی در تاریخ جمهوری ترکیه بود. موج بازداشت‌ها علیه جوانان و ملت کرد هم در شهرها آغاز و هزاران نفر روانه زندانها شدند. حملات هوائی علیه گریلاها و موج بازداشت جوانان در شهرها در یک شب به صورت همزمان آغاز شد.

- پیشتر پ.ک.ک و ک.ج.ک اعلام کردند که اهداف ه.پ.گ مشخص است و هنوز ه.پ.گ کاملاً وارد عمل نشده است. این مسأله را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

وظیفه ه.پ.گ دفاع از ملت کرد است. هنوز به طور کامل وارد عملیات فعالانه نشده است. بیش از این آمادگی دارد که اثبات شد. به عنوان مثال در استانبول و آدانا گریلاهای ه.پ.گ به عملیات فدائی دست زدند که ه.پ.گ آنها را متوقف ساخت. حتی ه.پ.گ می‌خواست عملیات‌های بسیار گسترده‌تری به انجام برساند، اما همه را متوقف ساخت. هم‌اکنون ه.پ.گ در سطحی معین به مبارزه ادامه می‌دهد که همانا دفاع مشروع است. مسأله اعلام خودمديريت‌ها پس از آن مطرح شد. وقتی به محلات شهرها و جوانان در بسیاری شهرهای کردستان حمله شد، خلق ما برای دفاع از خود از اشغالگری پولیس جلوگیری کرد و اجازه نداد وارد محلات شوند. چرا؟ زیرا پولیس بازداشت می‌کند، به قتل می‌رساند و ظلم می‌کند. خودمديريت دموکراتیک فرمولاسیون سیاسی به جای درگیری‌ها بود. مقاومت در همه‌جا آغاز شده است. فشارها علیه رهبری ما به طور همزمان ادامه دارد و رهبرمان مقاومت می‌کند.

باید خلق مان و دوستان ملت کرد بدانند که دولت می‌خواهد با این حملات به گریلاها ضربه زده و آن را تضعیف نماید. همچنین خلقمان را سرکوب نمایند. درصدد انداختن جوانان به زندان و ارباب آنها هستند. همچنین می‌خواهند به چپ ترکیه ضربه بزنند که چرا با ملت کرد متحد شده است. در آخر سر هم با این اقدامات حزب ه.د.پ را تضعیف کنند که نتواند از حد نصاب دهمرصدی در انتخابات عبور کند. اردوخان برای نابودی ملت کرد و ارباب آن این جنگ را آغاز کرده و درصدد ایجاد دیکتاتوری خود است.

اساساً با پیروزی کردها در انتخابات شمال کردستان، ملت کرد اتحاد ملی خود را تحقق بخشید. دولت ترکیه هم خشمگین شد و می‌خواهد آن را به شکست بکشانند. خلقمان، گریلا و رهبریمان علیه این حملات مقاومت می‌کنند.

ترکیه می‌گوید ۲ مأمور پولیس در سریکانی کشته شده‌اند و جنگ به این خاطر آغاز شده است. اما درواقع تصمیم جنگ دست‌کم در عرض یک ماه اخذ شد. به امریکا امتیاز دادند و پایگاه اینجریلیک را گشودند. در ۲۲ ماه با امریکا پیمان امضاء کردند. هرچند امریکا می‌گوید در پیمان ما مسأله حمله به پ.ک.ک و نابودی آن مطرح نشده، اما درواقع دولت آ.ک.پ به بهانه ضدیت با داعش به امریکا پشت بست، این بود که علیه پ.ک.ک اعلام جنگ کرد. اگر در پیمان هم مطرح نشده باشد، مشخص است که اردوخان به خاطر آن پیمان جرأت یافته است. درصدد نابودی ما است. می‌خواهد

دیکتاتوری برقرار کند. ... اردوخان می‌خواهد در این شرایط وارد مرحله انتخابات زودهنگام شود. اعلام کردند که در یک نومبر انتخابات برگزار می‌شود، اما این طرح در روز ۸ جون فصل بهار گذشته تهیه شد. بقیه چیزها همه سناریو است. انجام دیدار برای تشکیل دولت ائتلافی ترکیه همه بخشی از سناریو است. اردوخان به تنهایی تصمیم می‌گیرد و می‌خواهد در انتخابات یک جون به پیروزی برسد. تنها راه پیروزی را هم سرکوب ملت کرد و ساقط نمودن آن دانست. برای اینکار هم می‌بایست به گریلا و جوانان ضربه می‌زدند این بود که حمله کرد. قریب یک ماه و یک هفته است که این سناریوها و جنگ دولت ترکیه و اردوخان ادامه دارد، اما به موفقیتی دست نیافته و نقشه‌هایش نقش بر آب شده است. خلاف انتظار اردوخان، به خاطر فشارهای او خودمدیریتی‌ها در شهرهای کردستان اعلام شد. مقاومت گسترش یافت که همه حاصل قیام ۲۵ سال گذشته است. ۲۵ سال پیش در جزیر و نصیبین قیام ملت گُرد آغاز شد و تاکنون با راهکارهای عاری از سلاح ادامه یافت. در ماه گذشته به خاطر وحشی‌گری پولیس آ.ک.پ علیه ملت گُرد، این ملت ناچار شد برای دفاع از خود و شهرهایش از سلاح استفاده کند. پولیس وارد محلات شده و به کشتار دست می‌زدند. در میادین شکنجه می‌کند. همه شاهد چنین رویدادهایی شدیم. دست کودکان گُرد را شکسته و به ملت گُرد بزرگترین حقارت‌ها کردند. ملت گُرد هم ناچار است از خود دفاع کند. باید مقامات دولت و آ.ک.پ بدانند که اگر دنبال یک گربه بیافتی، تو را چنگ خواهد زد. اگر بخواهی ملت گُرد را نابود کنی، جوانان هم در شهرها مقاومت خواهند کرد. صراحتاً می‌گویم که همچو جنبش دو بار تصمیم گرفته‌ایم که جوانان را از دست گرفتن سلاح برحذر داریم. جوانان هم این کار را کردند. اما هر بار باز هم دولت به جوانان ما حمله کرده‌اند که آنها هم ناچار به دفاع از خود با سلاح شکاری شده‌اند. "جنبش جوانان انقلابی - ی.د.گ - ه" به عنوان نیروی مسلح جوانان تشکیل شد. چرا؟ زیرا آن را غیرقانونی عنوان کرده و به آنها یورش بردند. آن جوانان کادر کوهستان نیستند. در شهرها بوده و دانشجو هستند. شماری هم کارگر هستند. در محلات خود را سازماندهی کرده و مردم هم با اعتماد به آنها وارد میادین شدند.

در ۶ و ۷ اکتوبر گذشته قیامی صورت گرفت که رهبری مداخله کرد و خواست ما هم عقب‌نشینی کنیم. اینکار تا حدودی از سوی گریلاها انجام شد، اما آن جوانان شهری قریب سه الی چهار ماه محلات را تحت کنترل خود حفظ کردند. باریگر تصمیم گرفته شد که جوانان انقلابی موجودیت خود را حفظ کنند، اما محلات را تخلیه نمایند. جوانان به آن عمل کردند، اما باریگر پولیس ترکیه به آنها حمله برد که مجبور شدند از خود دفاع کنند. علیه فاشیست‌ها مقاومت می‌کنند. شدیدترین درگیری در ۵ اگست در سلوی صورت گرفت. سپس سازمان‌های مدنی وارد عمل شده و خودمدیریتی‌ها را اعلام کردند. مجالس شهرها این تصمیم را گرفتند.

خودمدیریتی دموکراتیک همان است که در برنامه بسیاری احزاب کردستانی وجود دارد. دوم این که رهبری ۲۳ سال است تلاش می‌کند مسأله گُرد به طرق صلح‌جویانه حل شود. فرمول آن هم خودمدیریتی دموکراتیک است. خلق ما می‌گوید ما راحل را پیشبرد می‌دهیم زیرا دولت نتوانست. این امری طبیعی است. جوانان در شهرها در برخی نقاط از سلاح علیه پولیس استفاده کردند، ما با این کار موافق نیستیم. دلیل استفاده از سلاح در برخی نقاط هم دو دلیل می‌باشد: دلیل نخست این است که جوانان خشمگین هستند و به شیوه‌ای آماتور مقاومت می‌کنند. دوم، عدم صیانت و پشتیبانی سازمان‌های مدنی است. این سازمان‌ها جوانان را تنها گذاشتند، جوانان هم مجبور شدند با سلاح از خود دفاع کنند. درحالی که هر جا خودمدیریتی اعلام شده، باید سازمان‌های مدنی به شیوه‌های اجتماعی از آن پشتیبانی کنند.

خلقمان بداند ما آنهمه سال مبارزه و فعالیت کردیم و به مرحله‌ای تاریخی رسیده‌ایم. خودمدیریتی دموکراتیک واقعاً تاریخی است. ولی برخی می‌خواهند آن را پیش‌پا افتاده عنوان کنند. این وضعیت در جریان مبارزات آزادیخواهانه گُرد ها چیزی کاملاً نو است. مردم گفتند دولت را رد نمی‌کنند، اما مدیریت آن را قبول ندارند و خود به مدیریت شهرهایشان می‌پردازند. خلقمان نباید جوانان را تنها بگذارند. لذا نباید از سلاح استفاده شود و باید پشتیبانی‌ها اجتماعی باشد. تاجائی

افزایش یافته است. زیرا راهکاری نرم است و موقتی می‌باشد. هرگاه به گریلا حمله کردند می‌تواند از خود دفاع کند. مدتی مدید است از ده آگست تاکنون مسیر میان جولمرگ - چلی و گور اورامار، گلی دوسکی، شمذیان و بیزله تحت کنترل گریلاست. مسیر درسیم - ارزنجان هم همچنین. بسیاری جاده‌های شهرهای استان آمد تحت کنترل ماست. راه میان تاتوان - بدلیس، موش قولپ هم همچنین. این یک راهکار تاکتیکی است. می‌خواهیم ارتش و دولت ترکیه را در تنگنا قرار دهیم. اگر آنها در شهری به مردم ما حمله کنند، ما هم علیه آنها به مقابله مثل دست خواهیم زد. این راهکار به صورت کنترل شده انجام می‌شود. معیارمند است. برخی از گردان‌های ویژه و فدائی ما به عملیات‌هایی دست زدند که ما آنها را منع کردیم. هم‌اکنون در این سطح به فعالیت‌مان ادامه می‌دهیم. امیدواریم که دولت آ.ک.پ ترکیه و حکومت آن بر سر عقل آمده و جنگ را شعله‌ورتر نسازند. در غیر این صورت ما توانایی پاسخگویی به آنها را داریم. هم‌اکنون به مناطق حمله نمی‌کنیم تا آن را ساقط نمائیم. نیازی نیست به صورت گسترده در مورد تاکتیک‌ها بگویم. ه.پ.گ به صورت گسترده آمادگی دارد و خلقتان به آن باور کند. اگر در شهرها به مردم حمله کنند، ه.پ.گ مجبور می‌شود به راهکارها و تاکتیک‌های نو تر و کوبنده‌تر فکر کند. اگر ارتش وارد شهرها شود، ه.پ.گ هم مجبوراً وارد شهرها خواهد شد. این جنگ، عادی و سرسری نیست. کاری کودکانه نیست. ترکیه آغاز کرد.

البته باید فرماندهی‌های گریلا هوشیار باشند و در مناطق مختلف کاری نکنند که به مردم آسیب رسانده شود. در فارقین یک جوان ما به نام فرات سنیل ۱۳ ساله بر اثر انفجار جان باخت. این یک واقعه است. در آمد هم دکتر عبدالله بیراوغلو در جریان کنترل جاده جان سپرد. او وقتی می‌آید، می‌بیند گریلا جاده را مسدود کرده، سعی می‌کند برگشته و فرار کند، رفقای ما هم فکر می‌کنند پولیس است لذا به سوی هوا شلیک می‌کنند، او باز هم فرار می‌کند. بار دوم به سوی او شلیک می‌کنند که جان خود را از دست می‌دهد. خود دکتر هم اشتباهاتی داشت. نمی‌دانیم چرا فرار کرده است، ولی باز هم باید گفت این یک اشتباه و نقصان است. خانواده آن دو شخص باید بدانند که ما آنها را به قصدی بد مورد هدف قرار نداده‌ایم. به خاطر این وقایع متأسفیم. ه.پ.گ از خانواده‌های آنها عذرخواهی می‌کند. دو واقعه بود. برای جلوگیری از تکرار آن باید بیشتر محتاط بود. ه.پ.گ باید مواظب باشد که مردم آسیب نبینند. امیدواریم قطعه‌های ه.پ.گ دیگر به این اقدامات دست نزنند. نباید خودروهای مدنی را غیر از خودروهای دولتی به آتش بکشند.

- در مورد مزدوران محلی مسلح که زخمی بر قلب ملت کُرد هستند، چه می‌گویند؟

ما بارها هم اعلام کرده‌ایم باید ملت کُرد دیگر راهکار ۷ جون را اساس کار قرار دهد. باید اتحاد خود را پیشبرد دهد. مزدوران محلی و محافظان روستاها مورد و هدف حملات ما نیستند. محافظان باید به صفوف مقاومت میهن‌دوستانه کُردخواهی جای گیرند. جنرال‌های ترک در کردستان گشته و جوانان کُرد را مسلح می‌کنند و برای اهداف خود به کار می‌گیرند. می‌خواهند کُردها با همدیگر بجنگند. دیگر بس است. ما در قرن ۲۱ قرار داریم. نباید کُردها در میان خود به تکرار اشتباهات دست زنند. مبارزات ما امروز به مرحله‌ای تاریخی رسیده و باید همه هوشیار و آگاه باشند. نباید دولت بیاید در ازای پیشیزی پول ما کُردها را به جنگ هم وادارد. اگر مزدوران و محافظان به رفقای ما حمله کرده و به شهادت برسانند، بی‌اخلاقی خواهد بود. واقعه سیگرکی هم چنین بود. دو رفیق ما به دست مزدوران به شهادت رسیدند. دولت به سازماندهی مزدوران دست می‌زند. در سیگرکی چنین بود. در آن موقع جلسه ای برگزار می‌شد و دولت با آن توطئه در صدد برهم زدن آن بود.

- مسأله حزب‌الله در کردستان چگونه خواهد بود؟

هم‌اکنون مبارزات آزادیخواهانه ملت کُرد در مرحله‌ای حساس قرار دارد. از تمامی کُردها به ویژه حزب‌الله می‌خواهم که هرچند حزب‌الله در گذشته اشتباهاتی مرتکب شده، اما نظر ما این است که همه افکار و عقاید حق دارند در کردستان موجودیت داشته باشند. به شرطی که به یکدیگر آسیب نرسانند. باید آنهایی که تحت نام حزب‌الله یا هداپار در حال فعالیت هستند، فکر نکنند که پ.ک.ک هم‌اکنون تصمیم به جنگ علیه آنها گرفته است. ما به آنها حمله نمی‌کنیم. شاید در مناطق مختلف گاهی مسایلی روی دهد، اما ما هیچ وقت به ه.پ.گ نگفته‌ایم که علیه آنها بجنگد. باید جوانانی که در شهرها قیام می‌کنند هم به این امر توجه کنند. غیر از واقعه‌ای که در جزیر روی داد، فکر کنم هر دو طرف مواظب عملکردهای خود هستند. تاکنون همه مواظب عملکردهایشان بوده‌اند و باید از این پس در جریان قیام در شهرها هم اینچنین ادامه یابد.

- مسأله آتش‌بس چه می‌شود؟

بسیاری قدرت‌ها و نیروهای بین‌المللی به ویژه امریکا و المان و نیروهای دموکراتیک و صلح‌طلب ترکیه و کردستان خواستار برقراری آتش‌بس شدند. دو روز پیش در یک سپتامبر روز جهانی صلح خلّمان در ترکیه در بسیاری شهرها به راهپیمایی دست زده و خواهان صلح شدند. ما به تمامی این فراخوان‌ها و درخواست‌ها احترام می‌گذاریم. همه بدانند که ما خواهان صلح هستیم و با آتش‌بس مخالفتی نداریم. اما حرف اساسی ما این است که آتش‌بس به صورت یک طرفه غیرممکن است. چرا؟ زیرا حملاتی گسترده علیه ما صورت می‌گیرد. آن که آتش‌بس را نقض کرد، ترکیه و آ.ک.پ است. هم‌اکنون انزوانی شدید علیه رهبری ما در امرالی تحمیل کرده‌اند. حتی کتاب‌های رهبری را به خود وی نداده‌اند. به جوانان و مردمان در شهرها حمله و قتل‌عام می‌شوند. به پایگاه‌های گریلانی حمله می‌کنند. ما چگونه می‌توانیم زیر این حملات شدید و تمام عیار بیاییم و یک‌طرفه اعلام آتش‌بس کنیم. آنهایی که فراخوان صلح داده‌اند، برای لحظه‌ای خود را جای ما بگذارند. آیا دوست دارند ما نابود شویم! با تانک و توپ و هواپیما به ما حمله می‌شود. دولت آشکارا در رسانه‌های خود می‌گوید "تاوقتی که یکی از گریلاها زنده باشد به حملات ادامه می‌دهیم". باید دولت را که خونخوارانه در صدد نابودی ما است، مجبور سازند که به صلح تن در دهد.

در مرحله کنونی باید ملت کرد به پشتیبانی از خودمدریته‌ها برخیزد.